

mine destituatur, quasi sine nomine uocauerunt: tertia autem, quæ gemina est, quamque uerum orificijs, quibus aquam manus lauaturis affundimus, respondere arbitati sunt. Dein de laryngis operculum ipsius quoque conformationem ingreditur, quod ex cartilaginea membranaque & pingui substantia (quemadmodum & tertia cartilaginis superior pars) constituitur. Reliquum asperæ arteriæ corpus innumeris conformatur cartilaginibus, una serie eademque forma sese habentibus. Forma quidem circulo correspondent, cui quarta pars sit exacta. propius enim ad anuli circuli uel perfecti figuram quam quidam arbitrantur accedunt. Quod sane is ad amulum perpendit, ex quo Celsus primum quarti libri Caput uertit, in quo hanc cartilaginum imaginem dorsi uertebis comparat. Quanquam enim Celsus illius auctoris mentem parum apte explicauerit, ex cartilaginum tamen uertebrarumque imagine leui negotio colligitur, illum autorem cartilagine non simpliciter uertebis contulisse: uerum duntaxat circumferentiæ superficiem que corporum thoracis & lumborum (non autem ceruicis) uertebRARUM. Horum namque corporum imago cartilaginum orbi ductuque quam simillima uisitur. Cartilagine hæ in orbiculo arteriæ figuram imitantur, corpus tamen ipsorum teres non est, sed quodammodo quadrangulare, multo interim latius quam crassius. Dein cartilagine hæ non eandem toto corpore seruant crassitiem: in medio enim crassiores sunt quam in extremis, quibus paulatim attenuantur, ac uelut in membranam degenerant. Extremis his stomachum respiciunt, media autem parte & crassiori anteriorem asperæ arteriæ sedem efficientes. Neque arbitretur quispiam (illorum sententia delusus, qui à perfecti circuli figura cartilagine solum desinere prodiderunt, ne arteria stomachum plus æquo comprimeret, uerum potius ut stomacho deglutienti cederet) eas hanc formam speciemque in caudice ipsius arteriæ duntaxat seruare: in pulmonis uero substantia completos effici circulos, quandoquidem in pulmonis substantia perinde ac in caudice sese habent, & quod inibi aliter construi nequiuissent, in arteriæ partium usus commemoratione ostendam. Cartilagine hæ continua serie ac æqualiter semper mutuo distantes in arteria collocantur, & non tantum inuicem disunguntur, quanta illarum à superiori parte ad inferiorem est latitudo, nisi quum arteria aëre turget: concidente enim arteria, cartilagine inuicem propinquius accedunt. Cartilaginum inter se connexus primum propriæ cuiusque cartilaginis membranæ interuentu perficitur. Quemadmodum enim omnibus ferè ossibus, & etiam laryngis cartilaginibus membrana quædam, eo quod ossum sit inuoluerum, nuncupata obducitur, pari quoque ratione circulares asperæ arteriæ cartilagine simili membrana integuntur, quæ ex demissioribus elatioribusque sui partibus processus exporrigens, illarum interuentu cartilagine inuicem connectit, uelut membraneum uinculum inter duas cartilagine sese respicientes efformans. Neque solum inter cartilagine, ubi ab inuicem æqualiter distant, eiusmodi confurgit uinculum, uerum etiam ab extremis cartilaginum partibus stomachum respicientibus similes membraneæ processus exporriguntur, ex quibus continuum quoque instar membranæ uinculum efficitur. His cartilaginibus membranisque aliæ duæ accedunt membranæ, ab ipso usu tunice non immerito appellatæ. Atque una quidem externâ arteriæ superficiem undecunque amplexatur, membraneis illis cartilaginum uinculis pertinacissime connata. Hæc tenuis est, illisque tunicis par, quas peritonæum & succingens costas membrana ipsis affirmatis uasis præbent. Præsentis tunicæ interuentu arteria conterminis partibus colligatur, ipsaque imprimis reuerentes neruos securissime defert. Altera arteriæ tunica hac longè dignior, internam uniuersæ arteriæ sedem succingit, atque ad cartilaginum inter se colligationis robur plurimum auxiliatur. Interior tunica exteriori multo crassior existit, quamuis etiam tenuis sit & ualida. Adnascitur uero robustissime cartilaginum proprijs membranjs, & interna sede pingui quodammodo humore oblita uisitur, non undecunque eandem seruans crassitiem. Quum enim linguæ, labrisque & palato, & ipsi demum stomacho communis sit, in laryngis cavitatē crassior euasit, & pinguedine inter cartilagine & externam ipsius superficiem obducitur. Vbi uero rima lingula uel laryngis conuiuet, hæc tunica utrinque ad latera dura callosa que efficitur, ac cum substantia colorem quoque immutat: ut enim hic durior, tanquam à frequenti dum spiritum retinemus compressu euadit, ita quoque magis ibidem callosa reddita, candicat, albescitque. Ea parte qua tunica arteriæ ramos in pulmonis substantia diffusos succingit, sublimius uel tenuior longè quam in larynge uisitur: in caudice uero arteriæ medio se habet modo. Per uniuersam tamen arteriæ cavitatem, hanc tunicam rectis fibrjs intertextam esse, ex sectione didicimus. Quæ etiam ostendit glandulas alterutra parte singulas ad laryngis radicem adnatas, quæ magnæ sunt & fungosæ admodum, carnisque propemodum coloris, sed magis nigricantes, & uenis satis conspicuis obductæ, quarum in secundo etiam libro, quum laryngis prosequeremur musculos, memini.

Qui asperæ
arteriæ carti-
lagines inuicem
colliguntur.

Duæ aspe-
ræ arteriæ tu-
nicarum extre-
rior.

Interior tu-
nica.

Glandulæ lu-
ryngis radici
adnatæ.

memini. Aspera arteria omni prorsus sanguine uacans, primario animant ratione transitum ductum uel confert, deinde & uocis organum facile est præ his usibus uniuersa ipsius congruit fabrica. Ex faucibus enim aërem per narum, recta in pulmonem ducit, hunc per uniuersum pulmonis corpus ita serie distribuens, ut pulmonis substantia hunc promptè alteret, atque cordis m reddat. Ceterum quod pulmonis proprium sit munus, suo dicemus loco. n asperam arteriam ita efformatam innuere, quod aptissime aërem dum inspirat deferat, ac rursus omnem qui cordi inuulsi est, unâ cum fuliginosis ipsius ex spirandum reddat. Ad hanc functionem, asperam arteriam instar membranæ inanitus concidere, atque rursus oppleris distendi posset, extrui conducere nisi uacui fuga magnopere replendum est, ac rursus compressionis duntaxat uenit, distendi comprimique aptum esse oportet. Quapropter quum inspirationem dilatati pulmonis gratia fieri omnibus concessum sit, pulmonisque distenseatur, quam suorum uasorum distentio, non quidem simpliciter omnium asperæ arteriæ propaginum: expirationem uero rursus fieri constet, quoties pigitur, concidit & arctatur, eaque ratione aërem in sua amplitudine (uidelicet in ammis) contentum exprimit, propellitque, cuius ratio cinari promptum est, asperæ & distendi in inspiratione & denuo comprimere in expiratione posset, debuisse rum ad has functiones sat erat hanc ex membrana quapiam carneaque substantiam stomachum, aut arterias ipsas & uenas construi, neque illis quibus abundat car nari, adeo sanè ut nunc frustra, quod ad aëris ratione uacui attractionem, & su ex illo distentione, & rursus ad aëris propter ipsius compressionem arctationemq attinet, uel aliquam cartilaginem rerum Opifex ipsi largitus uideatur. tantum opificis in duftriam ostenderet, qui omnes asperæ arteriæ ramos in pulmonis l butos ex cartilaginibus perfectos circulos constituentibus fabricatos finxerit asperæ arteriæ quam quâ stomacho prætenditur constructionem enarrarunt dentes, si aspera arteria ita extrueretur, pulmonem neque distendi, neque laxa posse, aut saltem in longitudinem, aut breuitatem duntaxat, nō autem in ampli arteriæ ramos proficere posse. Neque minus illi hallucinatur, qui asperam ar patentemque, & non stomachi modo concidentem efformatam asserunt, quo aë ingressus & egressus: quandoquidē hi præterquam quod laryngis arctatione ignorant, eō uenere ruditis, ut ipsos lateat, si aspera arteria cum omnibus suis semper æque tensa aperta que esset, pulmonem neque unquam cōstringendum a nihilque uacui fuga in asperam arteriam (ut quæ prius concidisset) attrahendum ex sollibus animaduertere debuerit, quibus longè aliud artificium ad eam part reddit, quam reliquæ follium amplitudini adhibetur. Hanc enim artifices dist promptam reddunt, ut oppleri inaniti que possit: non autem ita canalem quem & distendi comprimique neptum, cuius naturæ si totus follis esset, quos om nos perdituros, ac instar lagenæ uitææ follem futurum ignorat. Atque huius neque substantiæ arteriam constituentis est ratio, quæ hanc membranam debu strat. At cartilaginibus abundauit quoque, ut non modò respirationis, uerum num fieret. Quemadmodum enim asperam arteriam leuium arteriarum mo nomine membraneam confici idoneum fuisset, ita quoque ad uocem amplam ramque prorsus fistularum, tibiærum & cornuum ritu effingi debuerat. Quando fiat, symmetriam quandam esse oportet, & robur aëris ipsius & substantiæ al Huiusmodi sanè substantia est cartilago, ex qua uniuersam arteriam tibiæ mo gamentis & membranjs oportuisset. Verum quum absque inspiratione ac expir nullo modo potuerit, illaque compressione ac distentione necessariò indigeat, mer summi rerum Opificis solertia, qui asperam arteriam simul commodum respir organum molitus est. Atque tantum artificium in laryngis cōstructione osten magis, nunc minus claudi possit, & spiritum ipsum ex nostro arbitratu ad ma retinere ualeamus, & uocem nunc grauem, nunc leuem, prout rimā illam (que p marium est instrumentum) arctamus uel laxamus. Hæc namque illa est, quam tibi arundinum frustulis similem esse diximus: ac illi etiam rimæ respondet, quæ quas labris amplectimur. Congruet etiam usu, quamuis non forma, cornu cijs, quæ ori illa instantes accommodamus. Deinde & organorum quoque fi etiam fistularum foramini, quas transuerfim inflammas, hæc rima comparatur.